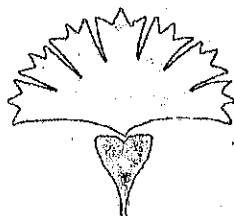

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

δρχ. 200

Ιούνιος 2000

αρ. φύλλου 76

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77, τηλ. 3822315, fax 3819887

ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΗ Η ΣΚΑΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ

Στην ανάλυση του εκλογικού αποτελέσματος (αρ. φύλ.75) είχαμε διαπιστώσει ότι το σύνολο σχεδόν του ξένου παράγοντα και των «διαπλεκόμενων» υποστήριξε στις εκλογές μετά μανίας το ΠΑΣΟΚ, για να ελαχιστοποιήσει τις αντιδράσεις σε όσα επιδιώκουν και στις εξωτερικές μας σχέσεις και στα κοινωνικοοικονομικά ζητήματα.

Το καινούργιο που παρατηρείται μετά τις εκλογές είναι μια πρωτοφανής επίθεση, χωρίς προσχήματα, χωρίς όρια εναντίον των κομμάτων της αντιπολίτευσης, κυρίως της ΝΔ και του ΣΥΝ. Προφανώς είναι τόσο εξωφρενικά όσα έχουν υπαγορεύσει στο ΠΑΣΟΚ να πράξει, ώστε δεν αντέχουν ούτε αυτή την εντός του συστήματος, σε δευτερεύοντα θέματα και αποπροσανατολιστική κριτική που θα κάνουν αυτά τα κόμματα. (βλ. άρθρο Σ.Στενού στην ΑΘΗΝΑΪΚΗ 6/6 και ανακοίνωση του ΑΣΚΕ 7/6). Η εμπλοκή και της ΧΟΥΡΙΕΤ στην επίθεση κατά Σηπλιωτόπουλου-
(συνέχεια 6η σελ. 2)

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΑ ΕΚΦΡΑΣΕΙ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

Είναι σε όλους πρόδηλο πως ο σάλος που ξέσπασε για το θέμα της αναγραφής ή όχι, υποχρεωτικά ή προαιρετικά, του θρησκευματος στις ταυτότητες είναι ψευδεπίγραφος. Οι ταυτότητες ήσαν απλώς η αφορμή, το έναυσμα των κινητοποιήσεων και κάτι άλλο, πιο ουσιαστικό, αποτελεί την ουσία τους. Γι' αυτό και η γενική αμηχανία που επικρατεί και ο προβληματισμός για το τι περί τίνος, τελικά, πρόκειται και πού μπορεί να οδηγήσει.

Είναι, επίσης, σχεδόν βέβαιο ότι η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών θα συμφωνούσε στον, σταδιακά έστω, διαχωρισμό κράτους και εκκλησίας και σε όλα όσα αυτό θα συνεπαγόταν, αν οι περιστάσεις, οι συγκυρίες, εσωτερικές και διεθνείς, δεν ήσαν οι σημερινές.

Το θρήσκευμα, φυσικά, όπως και πολλά άλλα στοιχεία προσωπικού χαρακτήρα, δεν πρέπει να αναγράφεται στις ταυτότητες. Όταν όμως ο Σημίτης (αυτονομημένος ακόμη και από το κόμμα του, κατά τον Ε. Γιαννόπουλο) θέτει το θέμα
(συνέχεια 6η σελ. 8)

2004 :ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Τρία, σχεδόν, χρόνια πέρασαν από την ανάθεση των Ολυμπιακών του 2004 στην Αθήνα.

Το διάστημα αυτό καταναλώθηκε με το διαγκωνισμό των κάθε λογής συμφερόντων, προκειμένου να πετύχουν τη συμμετοχή τους σ' όσο μεγαλύτερο κομμάτι της «πίττας» με τους ευνοϊκότερους γι' αυτά όρους, προωθώντας τους «εκπροσώπους» τους, αδιαφορώντας πλήρως για την ουσιαστική δουλειά.

Ο Σημίτης ήθελε με το διορισμό δικών του στην επιτροπή για το 2004, όπως των (ιδιαίτερα ανίκανων) Μπακούρη και

Θωμόπουλου, να κρατήσει ο ίδιος τον έλεγχο της «μοιρασιάς» της «πίττας» με τα πολλά τρις.

Ένα τρις 150 δις είναι κατά την κυβέρνηση το κόστος των Ολυμπιακών. Όμως το τελικό κόστος, όπως κατά κανόνα γίνεται, θα είναι, τουλάχιστον, τρεις έως δέκα φορές μεγαλύτερο.

Στα εγχώρια διαπλεκόμενα είχε μοιράσει ο Σημίτης ρόλους και κονδύλια, (Κόκκαλης τηλεπικοινωνίες, Λαμπράκης εκδόσεις-πολιτιστικά, Μπόμπολας έργα). Αυτοί είχαν διασφαλίσει και τους ανθρώπους τους (π.χ. Λαλιώτης στο ΥΠΕΧΩΔΕ που ανέλαβε τα μεγαλύτερα έργα, Ευθυμίου στο Παιδείας για εκδόσεις-«εθελοντισμό», έμπιστοι του Κόκκαλη
(συνέχεια 6η σελ. 6)

ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΗ Η ΣΚΑΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Καραμανλή, μετά τις θριαμβολογίες για την πανηγυρική επανεκλογή του Γιωργάκη τους, αποκάλυψε ότι το παιχνίδι αφορά και (αν όχι κυρίως) σε παραχώρηση μέρους του Αιγαίου στην Τουρκία (και στην εκμετάλλευση όλων των πετρελαίων, και όχι μόνο, από τους Αμερικανούς).

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Ν.Δ

Στην επίθεση μέσω των ΜΜΕ (ακόμη και του Ελεύθερου Τύπου!!) ο Καραμανλής απάντησε με το έκτακτο Συνέδριο. Θεωρούμε ότι πέτυχε τον κύριο στόχο του, δηλ. να παραμείνει ισχυρός εντός της ΝΔ και να διαλύσει την αμφισβήτηση που δημιούργησαν τα ΜΜΕ. Η Ντόρα, που έδειξε να θέλει σοβαρά να είναι ο επόμενος αρχηγός της ΝΔ, βγήκε χαμένη από το Συνέδριο.

Ο Καραμανλής προσπάθησε να οριοθετήσει την ιδεολογία του κόμματος, αερολογώντας περί «μεσαίου χώρου». Δεν είπε τίποτα, φυσικά, αφού τα 3 κοινοβουλευτικά κόμματα εκφράζουν το ίδιο πράγμα, δηλ. την υποταγή όλων των κοινωνικών τάξεων του ελληνικού λαού στα ξένα συμφέροντα. Χρησιμοποιούν και τα ίδια μέσα, δηλ. την εξαγορά συνειδήσεων με τα εοκικά κονδύλια και τα κρατικά ρουσφέτια. Ωφελημένοι μόνο οι εμπορομεσίτες επιχειρηματίες και οι «ημέτεροι».

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝ

Όπως είχαμε προβλέψει στο προηγούμενο φύλλο, ο ΣΥΝ οδηγείται στο Συνέδριο χωρίς ένα κομμάτι από τους σημαντικούς του, δηλ. την ομάδα Μπίστη, ο οποίος αιφνιδίως έγινε πρώτη φίρμα στα κανάλια, μιλώντας ως κυβερνητικός εκπρόσωπος επί παντός του επιστητού.

Αλλά ο κ. Σημίτης δε χρειάζεται μόνον αυτούς που πάνε στο ΠΑΣΟΚ, για να εισπράξουν και επισήμως τα αργύρια. Χρειάζεται και αυτούς που μένουν (Δαμανάκη, Παπαγιαννάκης, Κουναλάκης κλπ), για να παραμένει ο ΣΥΝ μπάχαλο!

Τα άλλα κόμματα για τα ΜΜΕ δεν υπάρχουν (άρα και για τους περισσότερους Έλληνες). Μόνο το ΚΚΕ, αποκλεισμένο κι αυτό, διαθέτει κάποια οργάνωση, αλλά κι αυτή ανεπαρκή για να δημιουργήσει οποιοδήποτε σοβαρό πρόβλημα στους προστάτες του κ. Σημίτη.

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η αμερικάνικη παγκοσμιοποίηση, την οποία (έχουμε την ατυχία να) ζούμε, απαιτεί

παράδοση όλων και άνευ όρων σε όλους τους τομείς (οικονομία, ένοπλες δυνάμεις, πληροφόρηση κλπ). Ο έλεγχος της αστυνόμευσης (και όλων ανεπισημως συμπεριλαμβάνονται σ' αυτήν) είναι από τους πιο σημαντικούς. Όχι μόνο για την αντιμετώπιση των μικρών ομάδων των αντιφρονούντων (που ξέρουν ότι αύριο θα γίνουν μεγαλύτερες), αλλά και για τον έλεγχο πληροφοριών (και λήψη μέτρων) που σχετίζονται με τις ενδοκαπιταλιστικές αντιθέσεις.

Ο Σημίτης, άνθρωπος των Γερμανών και της ΕΟΚ, ήθελε να κρατήσει για τους προστάτες του τον τομέα αυτό. Οι Αμερικανοί επανέλαβαν παλαιότερες πιέσεις με την έκθεση για την τρομοκρατία και τις προτάσεις που τη συνόδευαν. Φαίνεται ότι ο Σημίτης δεν υπεχώρησε πλήρως. Οπότε με τη δολοφονία του Σόντερς (βλ. και ανακοίνωση του ΑΣΚΕ 9/6) στο μνημόνιο για την «τρομοκρατία» ο κ. Χρυσοχοϊδης απλώς θα βάλει την υπογραφή του. Επιστρέφοντας στην Αθήνα θα φροντίσει να αδειάσει μερικά γραφεία του υπουργείου του, για τους Αμερικανούς αντιτρομοκράτες (και να είναι κοντά στο δικό του!).

ΤΙ ΝΑ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ :

Δε θέλουμε να αρκεστούμε σε αναλύσεις, κρίσεις και σχόλια. Δεν είμαστε ακαδημαϊκοί ούτε δημοσιογράφοι και εν πάση περιπτώσει δε βλέπουμε την πολιτική κατάσταση της πατρίδας μας ως ουδέτεροι. Προσπαθούμε ν' αλλάξουμε κάτι. Θέλουμε ν' αντισταθούμε στη βαρβαρότητα της παγκοσμιοποίησης, που μεταφέρεται και στην πατρίδα μας με την ΟΝΕ και τις άλλες πολιτικές μέσω των Σημίτηδων και των Γιωργάκηδων. Για ν' αλλάξει όμως κάτι, χρειάζεται η αντίσταση των πολλών. Ειλικρινά ομολογούμε ότι με το εκλογικό αποτέλεσμα της 9^{ης} Απρίλη πραγματικά έχουμε πρόβλημα τι να προτείνουμε σε ποιον. Έχουμε κατά καιρούς κάνει τις προτάσεις μας προς τους Έλληνες πολίτες. Απ' αυτούς 2000 άνθρωποι ευθυγραμμίστηκαν με το ΑΣΚΕ στις πολύ δύσκολες συνθήκες των φετινών εκλογών. Σίγουρα και οι 10.000 των ευρωεκλογών και άλλοι που γνώρισαν καλύτερα το ΑΣΚΕ σ' αυτό τον 1 χρόνο μας εμπιστεύονται και μας προσέχουν. Αλλά οι πολλοί; Ετσι περιοριζόμαστε αυτή τη στιγμή να υπενθυμίσουμε ότι η δική μας προσπάθεια δε θα σταματήσει ποτέ, όσο δύσκολες κι αν είναι οι συνθήκες και με πλήρη σεβασμό στον αγώνα οποιουδήποτε άλλου φορέα ή πολίτη επίσης αντιστέκεται. Στις 1 του Ιούλη στα γραφεία μας θα γίνει μια συζήτηση για, όλ' αυτά.

6/6/2000

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Τι μας περιμένει...

ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ δίμηνο μετά τις εκλογές και θα περίμενε κανείς να δει κάποιες αλλαγές στην πολιτική ή έστω στη συμπεριφορά των κυβερνητικών, αφού όπως είπαν, πήραν το "μήνυμα".

ΚΙ ΟΜΩΣ, όχι μόνο δε φαίνεται κάτι τέτοιο, αλλά αντίθετα συνεχίζουν τα ίδια

Του Σήφη
Στενού*

και δείχνουν να ετοιμάζονται και για τα χειρότερα.

ΚΑΙ ΜΕ χειρότερο τρόπο και ήθος (αν είναι δυνατόν...) με πατερναλιστική μάλιστα συγκατάβαση προς κάθε διαμαρτυρόμενο. Πράγματι, αισθάνονται ως καθεστώς πλέον, με όλα τα δυσσώινα που αυτό συνεπάγεται.

ΔΕΝ ΑΙΣΘΑΝΟΝΤΑΙ όμως ασφαλές και βέβαιο για τη "συναίνεση". Ανησυχούν και πολύ μάλιστα για τις αντιδράσεις σε αυτά που ετοιμάζονται να δρομολογήσουν. Και παίρνουν τα μέτρα τους: Αποπροσανατολισμός τέτοιος, όμως, που ξεπερνάει τους στόχους τους, έτσι:

- **ΕΠΙ 10** και πλέον ημέρες περιέφεραν ανά την Ελλάδα σε πόλεις και χωριά, σε λαγκάδια και θάλασσες, την "ιερή φλόγα της ολυμπιακής ιδέας" (!) επαναφέροντας μνήμης της χουντικής επταετίας. Φαντάζεται κανείς τι θα επακολουθήσει κατά τη διάρκεια της προσεχούς 4ετίας με το νέο "εθνικό όραμα της Ολυμπιάδας", των αναβολικών και της κερδοσκοπίας, ανεξάρτητα μάλιστα από το αν τελικά θα τελεσθεί εδώ, όπως θα τελεσθεί... μετά τα ιλαροτραγικά περί την προετοιμασία τους.

- **ΜΕΤΑ ΕΡΧΟΝΤΑΙ** οι επιθέσεις στους παραπλήσιους πολιτικούς χώρους, με τη βοήθεια ή και την πρωτοβουλία εξωπολιτικών μηχανισμών. Αφού δημιούργησαν πραγματικό κομπούζιο στις τάξεις του ΣΥΝ, κατά τρόπο πολιτικά αήθη ("οι ώριμοι ψηφοφόροι της εκουγχρονιστικής αριστεράς ψήφισαν... Σημίτη και ζητούν τώρα το ανάλογο μερίδιο!"), στράφηκαν κατά της Ν.Δ., με τρόπους κυριολεκτικά άγριους, όχι όμως και ασυνήθεις στο ΠΑΣΟΚ (ας

θυμηθούμε τα περίφημα "σύκα" που εκτόξευσε ο Θ. Πάγκαλος σε συνάδελφό του υπουργό).

ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ, αναφύεται το... μέγα θέμα της αναγραφής ή όχι του θρησκευόμενου στις ταυτότητες. Προστατεύουν, λένε, τα προσωπικά δεδομένα των πολιτών, τους οποίους όμως παραδίδουν με πλήρη ακτινογραφία των γνωρισμάτων τους, μέσω Σέγκεν σε κάθε ενδιαφερόμενο, απαιτώντας ταυτόχρονα πιστοποιητικό πολιτικών φρονημάτων για κάθε διορισμό.

ΓΙΑΤΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ; Από ποια σοβαρά θέματα θέλουν να αποσπιάσουν την προσοχή;

ΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ και ασφαλιστικά ζητήματα ίσως όμως ακόμη δεν ξεκίνησαν. Γιθανόν οι σοβαρότατες εξελίξεις στο Αιγαίο και Κύπρο, όπου Γιωργιάκης και Σημίτης προχωρούν ακάθεκτοι. Ακόμη πιο πιθανόν οι ευρωπαϊκές εξελίξεις για τη θεσμοθέτηση επίσημου Διευθυντηρίου και υποδούλωσης των άλλων.

ΕΙΝΑΙ ΟΜΩΣ μόνο (!) γι' αυτά ή μας περιμένουν και άλλα χειρότερα, αν υποθεθεί πως υπάρχουν χειρότερα; Χρειάζεται μεγάλη προσοχή τώρα που πλησιάζει μάλιστα η καλοκαιρινή ραστώνη...

* μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Α.Σ.Κ.Ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΑΣΚΕ 9/6/2000

Το πού στοχεύει, ποιους ωφελεί και το πόσο βλάπτει τη χώρα μας η στυγερή δολοφονία του Σόντερς είναι πασιφανές.

Το μεγαλύτερο δυστύχημα, όμως, για τη χώρα μας είναι ότι, όσο τις τύχες της διαχειρίζονται οι εκπρόσωποι ή οι εκλεκτοί διεθνών συμφερόντων ανάλογα φαινόμενα θα επαναλαμβάνονται και θα εντείνονται.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

7/6/2000

ΑΣΚΕ: Επεμβάσεις ξένων πρεσβειών για διαπλεκόμενα

Το Αγωνιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας (ΑΣΚΕ) σε ανακοίνωσή του αναφέρει ότι «τα διαπλεκόμενα συμφέροντα και οι ξένες πρεσβείες επεμβαίνουν με πρωτοφανή για τη σκαιότητά του τρόπο στα εσωτερικά όλων των κομμάτων της αντιπολίτευσης, δημιουργούν προβλήματα, που μεγαλοποιούνται από τα ΜΜΕ τους, ώστε τα κόμματα αυτά να μην προβάλλουν ούτε όσες αντιτάσεις ήταν διατεθειμένα να προβάλλουν στις εθνικές υποχωρήσεις στο Αιγαίο και την Κύπρο και στον εργασιακό μεσαίωνα που επιβάλλει η ΟΝΕ».

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ

[Το παρακάτω κείμενο είναι η ομιλία του Ν. Καργόπουλου, εκπροσώπου του ΑΣΚΕ, στην εκδήλωση που διοργάνωσε στην ΕΣΗΕΑ στις 6 Μάρτη το περιοδικό ΑΡΔΗΝ. Μίλησαν επίσης οι Μ. Γλέζος, Κ. Ζουράρις, Γ. Καραμπελιάς, Π. Λαφαζάνης, Τ. Παππάς και Δ. Παπαχρήστου. Συντονιστής ήταν ο Γ. Τριάντης.]

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τη Σ.Ε. του ΑΡΔΗΝ για την πρόσκλησή της να βρεθούμε σ' αυτό το τραπέζι, γιατί θεώρησε χρήσιμο ν' ακουστεί και η γνώμη του ΑΣΚΕ για τις εκλογές της Νέας Τάξης.

Στα 30 χρόνια που προηγήθηκαν της παγκοσμιοποίησης ο καπιταλισμός φρόντιζε να αμβλύνει τις αντιθέσεις του, γιατί οι αλλαγές στην Αν. Ευρώπη, η επανάσταση στην Κίνα, η ανάπτυξη εθνικοαπελευθερωτικών κινημάτων και η ύπαρξη ισχυρών και ταξικών συνδικάτων στον ίδιο το δυτικό κόσμο αμφισβητούσαν την παντοδυναμία και τη μακροβιότητά του. Χρειαζόταν, λοιπόν, πολιτικούς, που έπρεπε να παίξουν σοβαρό διαμεσολαβητικό ρόλο, να πείθουν τους λαούς, έπρεπε συνεπώς να είναι αυτοί οι πολιτικοί ισχυρές προσωπικότητες, που διεκδικούσαν σημαντικό μερίδιο και στη λήψη των αποφάσεων.

Αφηνιασμένος καπιταλισμός

Σήμερα με την παγκοσμιοποίηση ένας αφηνιασμένος καπιταλισμός επιχειρεί να εκμεταλλεύεται πιο απροκάλυπτα και ανελέητα από ποτέ την ανθρωπότητα, δεν είναι σε θέση να ενδιαφέρεται ούτε για την αυτοσυντήρησή του κι έτσι είναι φυσικό να έχει αλλάξει και ο ρόλος της πολιτικής των πολιτικών. Σήμερα από τον Κλίντον την Ολμπράϊτ, τον Μπλερ και τον Ντ' Αλέμα, μέχρι το Σημίτη και τον Καραμανλή οι πολιτικοί της παγκοσμιοποίησης είναι άνθρωποι μετρίου ή μικρού αναστήματος, υπάλληλοι, που μόνο εκτελούν εντολές. Δεν εξαρτάται απ' αυτούς ούτε αν θα είναι στην κυβέρνηση ή την αντιπολίτευση. Άλλοι κανονίζουν, κατά πως τους συμφέρει, μέσω των ΜΜΕ, που τους έχουν υποκαταστήσει και, μάλιστα, όχι υποστήριζοντας κάποιες πολιτικές ή κάποιες ιδεολογίες, αλλά καλλιεργώντας την παθητικοποίηση με τη μη πολιτική, τη μη ιδεολογία. Το τέλος. Παράδειγμα οι εκλογές της 9ης Απρίλη με τη σκανδαλώδη υποστήριξη προς το ΠΑΣΟΚ για ευνόητους λόγους.

Ανεξέλεγκτα κινήματα

Είναι φανερό ότι, αν συνεχιστεί αυτή η πορεία, οι αντιθέσεις θα αποκτήσουν πρωτοφανείς διαστάσεις, νέα κινήματα θα αναπτυχθούν, όπως προβλέπει και η έκθεση της Επιτροπής Ανάπτυξης του ΟΗΕ του 1999, «για να αμφισβητήσουν την πορεία της κοινωνίας προς την κόλαση και το τίποτα, για να προσδώσουν το δικό τους δυναμισμό». Δικά τους λόγια.

Όταν, λοιπόν, το καπιταλιστικό σύστημα θα χρειαστεί τους πολιτικούς του, για να χειραγωγήσει αυτά τα κινήματα (όπως έκανε πχ. ο Α. Παπανδρέου), δε θα τους διαθέτει. Ένας λόγος κι αυτός που ο καπιταλισμός είναι σήμερα περισσότερο ετοιμόρροπος από ποτέ.

Αρκούν οι διαπιστώσεις;

Δε θα προσπαθήσω να σας πείσω, φυσικά, γιατί είναι πολύ κακή η παγκοσμιοποίηση, όπως εκφράζεται σήμερα και στην Ελλάδα με την ένταξη στην ΕΟΚ και την ΟΝΕ. Διαπιστώσεις κυκλοφορούν ευρύτατα. Ακόμη κι ο κ. Καραμανλής κάνει σχεδόν τις ίδιες διαπιστώσεις με μας. Κάποια σημασία θα είχε να προβλέψουμε ότι η ένταξη στην ΕΟΚ και την ΟΝΕ σημαίνει αναγκαστικά πολύ χειρότερες ημέρες σε όλα τα επίπεδα. Ούτε σ' αυτό χρειάζεται να σας κουράσω [βλέπετε σχετικά το έξοχο άρθρο του Π. Λαφαζάνη στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ - Σενάριο για το τέλος της 4ετίας]

Όμως η γνώμη του ΑΣΚΕ είναι ότι, αν σταματήσουμε εδώ, δε βοηθούμε και πολύ στην ανάπτυξη και χειραφέτηση των νέων κινήματων. Αν δεν προτείνουμε τι μπορεί και πρέπει να γίνει, αν δεν αγωνιζόμαστε γι' αυτό που πρέπει να γίνει, δίνουμε την εντύπωση ότι η εξέλιξη αυτή είναι κακή μεν, αλλά νομοτελειακή, οπότε ο πολύς ο κόσμος σκέπτεται ότι «ο σώζων εαυτόν σωθήτω», δηλ. υποτάσσεται ακόμη περισσότερο στο πολιτικό σύστημα της Νέας Τάξης. Για ν' αφήσουμε ότι πολλοί που δεν υποτάσσονται οδηγούνται σε επιλογές τύπου Χάιντερ ή Λεπέν κι εδώ αξίζει να τονίσουμε την υποκρισία της ΕΟΚ, που δήθεν ανησυχεί για κάτι που η ίδια δημιούργησε.

Αναγκαία η αποχώρηση από την ΕΟΚ

Αν εμείς σ' αυτή την αίθουσα είμαστε σοφότεροι των υπολοίπων Ελλήνων, πρέπει να αναζητήσουμε τις αιτίες, να καταθέσουμε προτάσεις, να πείσουμε ότι υπάρχει άλλος δρόμος κι αγωνιζόμαστε γι' αυτόν. Ρωτάμε, λοιπόν: Η ένταξη στην ΕΟΚ και στην ΟΝΕ είναι ή δεν είναι ο τρόπος υποταγής μας στην παγκοσμιοποίηση, στη Νέα Τάξη; Όσο παραμένουμε στην ΕΟΚ, μπορεί να αποφασίζει η οποιαδήποτε ελληνική κυβέρνηση (και η κάθε εθνική κυβέρνηση μιας περιφερειακής χώρας) για ο,τιδήποτε σημαντικό; Έχουμε ή δεν έχουμε παραχωρήσει τις εξουσίες της κυβέρνησής μας στο διευθυντήριο των Βρυξελλών, του οποίου οι διαθέσεις απέναντί μας είναι μάλλον γνωστές; Ή μήπως η ΕΟΚ μπορεί να γίνει καλύτερη;

Πρέπει, λοιπόν, να πάρουμε θέση. Να πούμε ότι δε μπορούμε ν' αποφύγουμε το σημερινό κατρακύλισμα και, πολύ περισσότερο, να κάνουμε οποιοδήποτε βήμα προόδου όσο παραμένουμε στην ΕΟΚ. Αυτό είναι το ζήτημα για τη χώρα μας πάνω στο οποίο κρίνονται όλοι κι αυτό θα έπρεπε να είναι το κεντρικό θέμα αυτών των εκλογών. Θα πικράνουμε κάποιους φίλους μ' αυτό που θα πούμε, πιστέψτε, χωρίς καμιά διάθεση πολεμικής, αλλά πίστη μας είναι ότι όποιος δεν προτείνει σαφώς την αποχώρηση από την ΕΟΚ,

και, ιδιαίτερα, όποιος καλλιεργεί αυταπάτες ότι τα κονδύλια της ΕΟΚ (δηλ. τα δικά μας χρήματα) μπορούν να διατεθούν οπουδήποτε αλλού πέραν της δημιουργία της εοκικής φάρας (αντίστοιχης με την αμερικανική του σχεδίου Μάρσαλ) λειτουργεί μέσα στα πλαίσια ανοχής του συστήματος.

Τι άλλο προτείνουμε;

Υπάρχει, όμως και κάτι άλλο: Εντάξει, είμαστε κατά της παγκοσμιοποίησης. Αλλά στη θέση της τι; Στο βαθμό που τα κινήματα αναπτύσσονται είναι βέβαιο ότι θα απαντούν σ' αυτό το ερώτημα, το καθένα με βάση τον πολιτισμό και τις παραδόσεις της χώρας του. Είναι βέβαιο ότι οι λαοί θα κάνουν τη δική τους παγκοσμιοποίηση, θα πορευτούν σε μια πανανθρώπινη κοινωνία. Δε θα τη λένε, βέβαια, παγκοσμιοποίηση, για να μην ξυπνούν οι μνήμες.

Ας πούμε, λοιπόν, τη γνώμη μας. Το ΑΣΚΕ πιστεύει ότι τον αγώνα κατά της παγκοσμιοποίησης δεν είναι σε θέση να τον σηκώσουν κάποιες άρχουσες ελίτ. Αυτές λειτουργούν σαν να προτιμούν να τρέχουν με βεβαιότητα προς το γκρεμό, όπου θα πέσουν αύριο, αντί να σταματήσουν σήμερα και να τους ποδοπατήσουν οι ανταγωνιστές τους που έρχονται από πίσω. Το βάρος, λοιπόν θα το σηκώσουμε εμείς, οι εκτός των τειχών, δηλ. η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών, γι' αυτό η κοινωνικοποίηση των βασικών μέσων παραγωγής είναι κατά τη γνώμη μας προϋπόθεση, για να αντιμετωπίσουμε την παγκοσμιοποίηση. Γνωρίζουμε, βέβαια, πόσο δύσκολο είναι σήμερα να γίνει αποδεκτή αυτή η θέση, όταν στη συνείδηση των περισσότερων πολιτών η κοινωνικοποίηση είναι συνώνυμη με την καταλήστευση από τα κομματικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ επί 20 χρόνια. Αλλά, αλίμονο, αν οι αθλιότητες του ΠΑΣΟΚ μας εμπόδιζαν να πάρουμε θέση.

Ένα άλλο κράτος, λοιπόν, από το σημερινό θα έχει τη πρωτοβουλία για την ανάπτυξη, την εξασφάλιση ανθρώπινης ζωής σ' όλους, μια άλλη κοινωνία θα δίνει το δικαίωμα σε κάθε άνθρωπο να ολοκληρώσει την προσωπικότητά του. Οι κοινωνίες του υπαρκτού σοσιαλισμού, του μη σοσιαλισμού, αν θέλατε, δεν είναι, και ορθώς δεν είναι, η πειστική απάντηση στην παγκοσμιοποίηση. Γι' αυτό όσοι επί δεκαετίες ήταν οι απολογητές και οι εκπρόσωποι στην Ελλάδα του υπαρκτού σοσιαλισμού, που ακόμη και σήμερα την ίδια κοινωνία οραματίζονται, όσο κι αν ανεβάζουν τους τόνους της κριτικής τους, είναι άλλη μια βολική αντιπολίτευση για το σύστημα.

Για να συνοψίσουμε: Οι εκλογές της Νέας Τάξης δεν πρόκειται να λύσουν κανένα πρόβλημα. Άλλωστε οι εκλογές ποτέ δε λύνουν προβλήματα, μόνο θέτουν προβλήματα. Το πολιτικό σύστημα φαίνεται να λειτουργεί καλά με δύο μεγάλα κόμματα να είναι υπέρμαχα της παγκοσμιοποίησης και κάποια μικρότερα να λειτουργούν ως συμπληρωματικά. Επειδή, όμως η ελληνική κοινωνία δε μπορεί ν' αντέξει για πολύ, ας καταγραφεί, τουλάχιστον, σήμερα μια ρωγή σ' αυτό το πολιτικό σύστημα.

Όνειρα Γερμανικής Αυτοκρατορίας

Ο ψευτο«οικολόγος με τα πάνινα παπούτσια» Γιόσκα Φίσερ, με το αξίωμα πια του υπουργού Εξωτερικών της Γερμανίας, μόνο που δεν αναφώνησε το χιτλερικό «Ντόϊτσλαντ ούμπερ άλλες» (Η Γερμανία υπεράνω όλων) στο τέλος του Μάη. Ούτε λίγο ούτε πολύ απεκάλυψε (βολιδοσκοπώντας και τις αντιδράσεις) το σχέδιο της Γερμανίας για δημιουργία ομοσπονδίας μερικών από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ, που αποτελούν το σκληρό πυρήνα της και επισημοποίησε την «Ευρωπαϊκή Ένωση» των πολλών ταχυτήτων. Και για να μην υπάρξει καμιά αμφιβολία για τις προθέσεις τους, συμπλήρωσε ο Καγκελάριος Σρέντερ; «Με όλο το σεβασμό που έχουμε για ορισμένες χώρες, είναι μια συζήτηση που αφορά κυρίως τη Γερμανία και τη Γαλλία» !!

Έτσι οι μάσκες της ισότιμης συμμετοχής έπεσαν και, φυσικά, ξέσπασε σάλος. Πρώτος ο γάλλος (!) υπουργός εσωτερικών Σεβενεμάν εξανέστη: «Κατά βάθος (η Γερμανία ονειρεύεται) πάντοτε την «Αγία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία του Γερμανικού έθνους». Δεν έχει θεραπευθεί ακόμη από τον εκτροχιασμό που υπήρξε ο ναζισμός στη ιστορία της!» Σκληρά λόγια. Η Αγγλία, φυσικά, θορυβήθηκε. Η Πορτογαλία, Ισπανία, Σουηδία, Φινλανδία, Δανία πήραν αυστηρά αρνητική στάση. Μόνο το Βέλγιο και το Λουξεμβούργο ενθουσιάστηκαν, μια που (πιστεύουν πως) θα πάρουν μέρος στην κυριαρχία πάνω στους άλλους... Όσο για τις ΗΠΑ, περιορίστηκαν σε ειρωνικά σχόλια.

Και η Ελλάδα του Σημίτη; Ούτε που πήρε είδηση. Κανένα σχόλιο. Δεν πρόλαβαν να χαρούν το «θρίαμβο» της εισόδου στην ΟΝΕ και τώρα άντε πάλι από την αρχή. Πάντως ο Σημίτης δεν το βάζει κάτω και με αφορμή την ΟΝΕ δηλώνει: «Συμμετέχουμε στο σκληρό πυρήνα των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού γίγνεσθαι»!

Τα πράγματα όμως είναι σοβαρά. Αν υποθεθεί πως μια τέτοια εξέλιξη θα επισημοποιηθεί και στην πράξη, θα προκληθεί έκρηξη. Δεν είναι οι ηγεσίες των άλλων χωρών σαν τους δικούς μας. Υπηρετούν εκείνοι, ανεξάρτητα από το μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό της δικής τους εξάρτησης, τα συμφέροντα, όχι βέβαια των λαών τους (αν ήταν έτσι, ποιος θα έμπαινε στην ΕΟΚ), τουλάχιστον της άρχουσας τάξης τους και δεν είναι διατεθειμένοι να μεταπέσουν και επίσημα στη θέση των υπόδουλων. Θα επιχειρήσουν, λοιπόν, να αντιδράσουν.

Η πορεία, όμως, της ΕΟΚ ήταν προδιαγεγραμμένη. Γερμανογαλλική κυριαρχία από την αρχή.

2004 : ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

στην διοίκηση του ΟΤΕ κ.λ.π.)

Όμως, έμειναν έξω από τη «μοιρασιά» οι επιχειρήσεις της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (ΔΟΕ), που δεν «εκπροσωπούσαν», άλλωστε, στην κυβέρνηση, στην επιτροπή ή αλλού. Έτσι ο Σάμαρανκ απείλησε με αφαίρεση των αγώνων, επικαλούμενος την (υπαρκτή) μεγάλη καθυστέρηση.

ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΑΝΑΘΕΣΕΙΣ

Ο Σημίτης «πήρε το μήνυμα» και, ως πειθήνιος υπάλληλος που είναι, αμέσως διόρισε ως πρόεδρο της επιτροπής την εκλεκτή της ηγεσίας της ΔΟΕ κ. Γιάννα, η οποία πλέον με περισσή υπεροψία όχι μόνο έχει αναλάβει τον πραγματικό συντονισμό της διπλωματικής επιτροπής επιβάλλοντας πλήρως τα συμφέροντα της ΔΟΕ, αλλά θα διορίσει και τους ανθρώπους της στην επιτροπή του 2004, αλλάζοντας, πιθανότατα, και τον Μπακούρη.

«Ξορκίζουν» όλοι τις απ' ευθείας αναθέσεις έργων. Έτσι τα έργα, όπως δήλωσε ο Λαλιώτης, δε θα ανατεθούν απ' ευθείας αλλά με short list, δηλ με πρόσκληση μικρού αριθμού εργολάβων, άρα στην ουσία απ' ευθείας ανάθεση, μια και αυτοί μεταξύ τους θα τα έχουν μοιράσει εκ των προτέρων.

Ακόμη και για τις εταιρείες που θ' αναλάβουν την ασφάλεια των αγώνων (σημερινού προϋπολογισμού 150 δις) πιάζουν ΗΠΑ και Ισραήλ, προωθώντας «θυγατρικές» των μυστικών τους υπηρεσιών. Δεν είναι καθόλου άσχετη με το 2004 η έξαρση της «τρομοκρατίας» και η «τρομοκρατολογία» που συντηρείται εδώ και αρκετό καιρό από τα διεθνή μέσα εφήμερης.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΤΟΥ ΝΤΟΠΑΡΙΣΜΑΤΟΣ

Είναι πασιφανές ότι οι Ολυμπιακοί αγώνες καμία σχέση δεν έχουν με το αθλητικό πνεύμα και το ευ αγωνίζεσθαι. Αποτελούν μια γιγάντια εμπορική επιχείρηση αθλητικού θεάματος, που απευθύνεται σε μια παγκόσμια αγορά, στην οποία ο αθλητισμός κατέχει πολύ μικρό μέρος,

Ο αθλητισμός των Ολυμπιακών αγώνων, και όχι μόνο, είναι πλέον ο επαγγελματικός πρωταθλητισμός των υψηλών επιδόσεων και της φαρμακευτικής «υποστήριξης» (δηλ. του ντοπαρίσματος), ώστε να γίνεται πιο ελκυστικό το

«προϊόν», αδιαφορώντας για την ανθρώπινη υγεία (δεν έχει περάσει πολύς χρόνος από τον αιφνίδιο θάνατο αμερικανίδας πρώην παγκόσμιας πρωταθλήτριας σε ηλικία 39 ετών με εξωπραγματικές επιδόσεις στους δρόμους ταχύτητας).

Οι Ολυμπιακοί αγώνες του 2004 ευνοούν μόνο το μεγάλο κεφάλαιο, γι' αυτό, άλλωστε, οι σύγχρονοι Ολυμπιακοί αγώνες έχουν γίνει πλέον επιχειρήσεις.

Ο ελληνικός λαός καλείται για μια ακόμη φορά, μετά την ΕΟΚ και την ΟΝΕ, να επωμισθεί ένα τεράστιο οικονομικό βάρος, αυτό των Ολυμπιακών αγώνων. Οι θυσίες αυτές δεν πρόκειται να συμβάλουν ούτε στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας ούτε στη βελτίωση της ποιότητας ζωής του, όπως έγινε και με τις προηγούμενες. Θα θησαυρίσουν οι ολίγοι και το περιβάλλον της πρωτεύουσας θα υποστεί ακόμη μεγαλύτερη υποβάθμιση με την αλόγιστη συσσώρευση τέτοιας μεγάλης κλίμακας έργων.

ΚΛΙΝΤΟΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΤΗΤΑ

Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο μας για την προσπάθεια της παγκοσμιοποίησης να αποδυναμώσει τα εθνικά κράτη, για να ελέγχει ευκολότερα τους λαούς. Στην αρχή προωθεί την ενίσχυση των περιφερειών και την αυτονομία τους και, αν μπορέσει, τελικά τη διάσπαση των κρατών.

Είναι μια προσπάθεια που δεν ήταν ομολογημένη μέχρι τώρα, τουλάχιστον από τους πολιτικούς ηγέτες της παγκοσμιοποίησης, και μόνο κάποιοι «διανοούμενοι», όπως ο κ. Κοζύρης του ΕΛΙΑΜΕΠ και ελάχιστοι πολιτικοί, όπως οι Μητσοτάκης, Κύρκος, Χαραλαμπίδης, τολμούν να υποστηρίξουν.

Όμως στην πρόσφατη συνάντηση στη Γερμανία ο Κλίντον ξεσπάθωσε υπέρ της αυτονομίας των περιφερειών, αναφέροντας ως παράδειγμα τη Λομβαρδία και το Πιεμόντε, την ίδια μέρα που οι Ιταλοί γιόρταζαν τα 54 χρόνια της Δημοκρατίας τους! Στην Ιταλία ξέσπασε σάλος! Μόνο ο ηγέτης της αποσχιστικής Λίγκας του Βορρά Ουμπέρτο Μπόσι ήταν ενθουσιασμένος. «Όλοι με λέγατε τρελό, αλλά ο Κλίντον μου δίνει δίκιο. Όταν εγώ άρχισα να μιλώ για αποκέντρωση, λίγοι με πήραν στα σοβαρά...»

Πολλοί μίλησαν για εσκεμμένη γκάφα του Κλίντον! Εμείς ας προσέχουμε!

Πόσο αληθινή είναι η δημοκρατία μας:

Δημοκρατία είναι μια σύνθετη λέξη που πηγάζει από το ουσιαστικό «δήμος», δηλαδή λαός, και το ρήμα «κρατώ», δηλαδή κατέχω την εξουσία. Νοηματικά σημαίνει ότι την εξουσία την έχει ο λαός και ότι αυτός αποφασίζει για το τι θα συμβεί και τι όχι. Είναι λοιπόν δυνατόν στις σημερινές συνθήκες που υπάρχουν στη χώρα μας να θεωρήσουμε ότι κάτι τέτοιο συμβαίνει στην πραγματικότητα, ότι η κοινωνία των ελεύθερων πολιτών αποφασίζει, ότι μπορεί να υπάρχει πολιτική ισότητα για τους ανθρώπους, μέσα σε τεράστιες οικονομικές ανισότητες;

Δημοκρατία στον καπιταλισμό σημαίνει την κυριαρχία των πλουσίων πάνω στο λαό. Οι οικονομικά ισχυροί την εμφανίζουν σαν σύστημα κρατικής εξουσίας και πολιτικής διακυβέρνησης ταξικά ουδέτερο, που πασχίζει για την πρόοδο ολόκληρης της κοινωνίας. Τα πολιτικά της κόμματα, αυτά που δραστηριοποιούνται μέσα στα πλαίσια του συστήματος, έχοντας κάνει τους απαιτούμενους συμβιβασμούς, οι ακριβοπληρωμένοι δημοσιογράφοι, που ενδιαφέρονται για την καριέρα τους, και όσοι κατά κάποιο τρόπο έχουν «τακτοποιηθεί» και «βουλευτεί» με αντάλλαγμα να ξεπουλήσουν τη συνειδησή τους και να ανέχονται τη διαφθορά και τη σήψη την παρουσιάζουν επίσης σαν υπερταξικό σύστημα. Ορισμένοι εμφανίζουν τις κατακτημένες με σκληρούς αγώνες ελευθερίες και δικαιώματα ως αποδεικτικό στοιχείο της άποψής τους.

Τυπική Ισονομία

Υπάρχει βέβαια μια τυπική ισονομία: Η κυβερνητική εξουσία ασκείται από την κυβέρνηση, που εξασφαλίζει τη λαϊκή πλειοψηφία με την εκλογή των αντιπροσώπων του λαού, οι οποίοι εκλέγονται με άμεση καθολική απόρρητη ψηφοφορία. Επίσης στη Βουλή υπάρχει και η αντιπολίτευση. Έτσι δημιουργείται η ψευδής εντύπωση ότι στη λειτουργία αυτής της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας ο λαός συμμετέχει ελεύθερα, μέσα από την ανάδειξη των οργάνων εξουσίας, που φαινομενικά λειτουργούν υποδειγματικά. Υπάρχει η έκφραση πολλών θέσεων, η έκδοση εντύπων είναι ελεύθερη, όποιοι επιθυμούν μπορούν να δημιουργήσουν κάποιο πολιτικό κόμμα, οργάνωση, σύλλογο ή φορέα, να συγκεντρωθούν, να μιλήσουν, να διεκδικήσουν, να δραστηριοποιηθούν ατομικά και συλλογικά. Κι αυτά οπωσδήποτε είναι σημαντικά.

Οι νόμοι όμως πάντα προστατεύουν τα συμφέροντα των πλουσίων, που στην Ελλάδα

είναι εμπορομεσίτες του μεγάλου ξένου κεφαλαίου. Ο τύπος, τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ είναι ιδιοκτησία των οικονομικά δυνατών, που υπερασπίζονται έτσι την πολιτική τους, τα συμφέροντά τους, ενώ αποσιωπούν, διαστρεβλώνουν, συκοφαντούν, γελοιοποιούν καθετί που θεωρούν ότι μπορεί να τα απειλήσει. Οι πλούσιοι έχουν την οικονομική δυνατότητα και ενισχύουν τη δράση των οργανώσεων και των προσώπων που είναι όργανα δικά τους. Είναι κραυγαλέα άνιση η εκλογική και κάθε πολιτική αναμέτρηση ανάμεσα στους εκλεκτούς τους και σε αυτούς που προσπαθούν να αγωνισθούν για την επικράτηση της κοινωνικής δικαιοσύνης και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, όπως φάνηκε πεντακάθαρα και στις εκλογές της 9ης Απριλίου.

Εκλέγειν και εκλέγεσθαι

Ακόμη η ελευθερία του εκλέγειν και εκλέγεσθαι είναι κάλπικη, αφού ο εργάτης ή ο φτωχός αγρότης δεν έχουν την ίδια οικονομική δυνατότητα για πολιτική αναμέτρηση με τους ανθρώπους που ανήκουν στην πλουτοκρατία. Εξαρτώνται μάλιστα από αυτήν και τα πολιτικά κόμματα που την εκφράζουν και οι ψηφοφόροι τους από το φόβο της ανεργίας, το ρουσφέτι, και τις υποσχέσεις ή και την εξαγορά. Παράλληλα με την παραγωγή της πιο χυδαίας υποκουλτούρας διαφθείρουν διαρκώς και συστηματικά τις συνειδήσεις των απλών ανθρώπων, τους εκμηδενίζουν σαν προσωπικότητες, τους αφαιρούν κάθε διάθεση αντίδρασης και αντίστασης απέναντι σε ό,τι αποκρουστικό συναντήσουν μπροστά τους. Από εκεί και μετά γίνονται τα χαζοχαρούμενα ανθρωπάκια, τα ναρκωμένα όντα, που δεν έχουν καμία άλλη επιλογή από το να υπακούσουν στα αφεντικά της ζωής τους. Αυτή είναι η δημοκρατία τους!

Η ώρα της αγύπνιας

Όμως κάποια στιγμή θα φτάσει η ώρα της αγύπνιας! Και τότε θα αμφισβητηθεί το διεφθαρμένο καθεστώς τους, στο οποίο κυριαρχεί ο ατομικισμός, η αποξένωση, η υποκρισία, οι πόλεμοι, η αισχρότητα, η απόγνωση. Και τότε θα αγωνιστούμε για μια άλλη κοινωνία, στην οποία θα επικρατεί η κοινωνική δικαιοσύνη, η αλληλεγγύη, ο σεβασμός της ανθρώπινης προσωπικότητας, ο πόθος για ειρήνη, η αρμονική συνύπαρξη όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από την εθνικότητα, τη φυλή, το χρώμα, τη θρησκεία και την ιδεολογία τους.

(Το κείμενο αυτό γράφτηκε για την «Ε» από ένα φίλο του ΑΣΚΕ).

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΑ ΕΚΦΡΑΣΕΙ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ;

(συνέχεια από τη σελ. 1)

μέσω των αυλικών του και με τον τρόπο και την ώρα που το θέτει, δημιουργεί πολλές απορίες, τουλάχιστον. Και όταν προβάλλουν το επιχείρημα της ...προστασίας των προσωπικών δεδομένων των πολιτών όλοι, δημόσια ή ιδιωτικά, καγχάζουν... Τι λοιπόν συμβαίνει και αναδύονται τέτοιες «λαοσυνάξεις» ;

Τα αίτια του φαινομένου

Εσωτερικά, το σημερινό πολιτικό σκηνικό φαντάζει ακόμη και σ' αυτούς που κατά 87% το νομιμοποίησαν εκλογικά μόλις πριν από 2 μήνες, εφιαλτικό. Οι πολιτικές που από αυτό τεκταίνονται δεν εκφράζουν παρά ένα ελάχιστο ποσοστό κάποιων ευνοημένων διαπλεκομένων με αυτό, πέρα από αυτούς που το σχεδίασαν και το επέβαλαν. Αποτελεί, επομένως, μια τεχνητά διογκωμένη φούσκα, έτοιμη να εκραγεί.

Διεθνώς, το απροκάλυπτο και κυνικό κύμα της αμερικανικής τραπεζοχρηματοπιστηριακής παγκοσμιοποίησης (που στη χώρα μας εκδηλώνεται, κυρίως με την ένταξη στην ΕΟΚ και στην ΟΝΕ της) απειλεί τα πάντα και τους πάντες. Με προπομπό την ισοπέδωση και εξαφάνιση κάθε ιδιοτυπίας που θα μπορούσε να αποτελέσει έρεισμα για τη δημιουργία θυλάκων αντίστασης, σχεδιάζουν κοινωνίες-εφιάλτες έντρομων ανθρωποειδών.

Αυτά τα βλέπουν ή τα διαισθάνονται οι πολλοί και προσπαθούν να βρουν διέξοδο με άμεση προοπτική. Τα υπάρχοντα γνωστά από τα Μ.Μ.Ε. κόμματα δεν τους καλύπτουν, πλέον. Και έτσι, κατά εκατοντάδες χιλιάδες ξεχύνονται στις «λαοσυνάξεις» που οργανώνει η εκκλησία, μια που, όπως λένε, είναι η μόνη που «τα βάζει με το κατεστημένο»...

Και εδώ ανακύπτει το σοβαρό πρόβλημα, το μεγάλο ερώτημα : Η εκκλησία θα εκφράσει, τελικά, αυτό το διαμορφούμενο κίνημα, που θα παίρνει όλο και πιο σαφή κοινωνικό και πολιτικοϊδεολογικό χαρακτήρα (το κείμενο του Μητροπολίτη Καλαβρύτων είναι αποκαλυπτικό...); Η εκκλησία (όχι αναγκαστικά ο Χριστόδουλος) θα υποκαταστήσει την πραγματική αριστερά ;

Λογικό το ερώτημα

Σε πρώτη ματιά το ερώτημα φαντάζει παράξενο. Πώς μπορεί η εκκλησία να κάνει κάτι

τέτοιο; Δε θα είναι η πρώτη φορά. Όπου οι συνθήκες δεν επιτρέπουν να εκδηλωθούν, φυσιολογικά, πολιτικά και κοινωνικά κινήματα αμφισβήτησης μέχρι και επανάστασης, αυτά θα βρουν τρόπους απροσδόκητους να εκφραστούν, οι οποίοι τρόποι όμως θα επηρεάσουν αναλόγως και πολλές φορές μοιραία τις εξελίξεις. Είναι το γνωστό φαινόμενο ειρωνείας ή (και) εκδίκησης της ιστορίας. Κάτι τέτοιο συνέβη στο Ιράν, όταν η αγανάκτηση κατά του καθεστώτος του Σάχη, που ήταν ο χωροφύλακας της Δύσης στην περιοχή, βρήκε έκφραση στο κίνημα των μουλάδων του Χομεϊνί και το ανέτρεψε πλήρως, με τα γνωστά όμως θεοκρατικά στοιχεία που επικράτησαν.

Το ίδιο συμβαίνει σήμερα σε πολλές μουσουλμανικές χώρες, όπου τα λαϊκά κινήματα στρέφονται στο παραδοσιακό Ισλάμ για να εκφράσουν τα κοινωνικά τους αιτήματα (φονταμενταλισμός). Μπορεί να συμβεί κάτι τέτοιο και στη χώρα μας; Και τι προοπτικές μπορεί να έχει;

Θετικές και αρνητικές προοπτικές

Είναι γεγονός πως αυτή τη στιγμή η εκκλησία μόνο έχει τη δυνατότητα κινητοποιήσεων μεγάλου ποσοστού των πολιτών, το οποίο και θα μπορεί να αυξάνεται πέρα από το «χριστεπώνυμο» πλήρωμα των εκκλησιών, όσο θα μπαίνουν στοιχεία κοινωνικά και πολιτικά στις εγκυκλίους των θρησκευτικών ηγετών. Γι' αυτό και η γενική οργή των πολιτικών ηγεσιών, που βλέπουν τη δική τους αδυναμία για κάτι τέτοιο.

Έχει, επίσης, η εκκλησία τη δυνατότητα να προβάλλει πολλά στοιχεία του Χριστιανισμού, κοινωνικά και ιδεολογικά, που θα μπορούσαν να γίνουν η βάση ενός κινήματος. Άλλωστε η ελληνική ορθόδοξη εκκλησία δε βαρύνεται, συλλογικά, με εγκλήματα όπως αυτά της καθολικής εκκλησίας, του παπισμού, ούτε ποτέ αποτέλεσε με ιεραποστόλους της «τον πνευματικό στρατό της αποικιοκρατίας». Και η ιστορία του νεώτερου Ελληνισμού είναι πράγματι συνδεδεμένη με την Ορθόδοξη Εκκλησία. Αρκεί μόνο να σημειωθεί ότι η νεοελληνική συνείδηση διαμορφώθηκε ως αντίσταση στη φραγκική κατάκτηση του 1204 και της γενικής λεηλασίας και των ταπεινώσεων που αυτή επέφερε στα ελλαδικά εδάφη, πρωταρχικά ως ανθενωτισμός (με τη δυτική, καθολική, εκκλησία).

Φυσικά, υπάρχουν πολλές αντιρρήσεις για το δικαίωμα της εκκλησίας να ασχολείται με άλλα θέματα πέρα από τον πνευματικό της ρόλο. Αυτοί, όμως, που τις προβάλλουν άλλες φορές την κατηγορούν πως δεν ασχολείται με τα κοινωνικά

προβλήματα του ποιμνίου της ! Δε διαμαρτύρονται, επίσης όταν η εκκλησία παίρνει ακόμη και πολιτικές θέσεις, εφόσον αυτές βοηθούν την κυβερνητική πολιτική. Κάτι που συνέβη π.χ. στις μαθητικές κινητοποιήσεις-καταλήψεις κατά του τραγέλαφου της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, όταν ο Χριστόδουλος κάλεσε με αυστηρούς τόνους τους μαθητές να επιστρέψουν στα θρανία τους και εισέπραξε δίκαια το εύστοχο «κάτσε καλά, Χριστόδουλε!».

Από την άλλη το όποιο κίνημα δημιουργηθεί με βάση την αντίδραση της εκκλησίας και υπό την ηγεσία της έχει πολλά αρνητικά γνωρίσματα. Η εκκλησία είναι θεσμός και άρα μέρος της Πολιτείας, όμως τα κύρια γνωρίσματα των λειτουργιών της, του κλήρου είναι εν πολλοίς ο αναχρονισμός, η θρησκοληψία, και (κυρίως στις ανώτερες βαθμίδες) η ιδιοτέλεια. Έχουν προσφέρει πολλά για τη στήριξη «του Γένους», όμως βαρύνονται και με πολλά για τις σχέσεις τους με τη σουλτανική εξουσία, με τους κοτζαμπάσηδες, για την αντίδρασή τους σε κάθε προοδευτική εξέλιξη, για τη στάση τους στην κατοχή, στον εμφύλιο (με πολλές είναι αλήθεια φωτεινές εξαιρέσεις), στη δικτατορία. Πώς θα μπορούσε λοιπόν να προσελκύσει και να καθοδηγήσει τους πράγματι προοδευτικούς; Θα τη δέχονταν, ενδεχομένως, ως σύμμιαχο και συμμετοχο στο διαμορφούμενο κίνημα κατά της εσωτερικής και εξωτερικής απειλής, ποτέ όμως ως ηγεσία, και δικαιολογημένα.

Ένα εφιαλτικό σενάριο.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στα παραπάνω η αναφορά γίνεται στην εκκλησία και όχι στο Χριστόδουλο. Ο διαχωρισμός είναι αναγκαίος. Είναι αλήθεια, βέβαια, ότι ο Χριστόδουλος της έδωσε αυτή τη δυναμική, λόγω των ικανοτήτων του, αλλά και λόγω της πρωτοφανούς, πρωμοδότησης και προώθησής του από τα Μ.Μ.Ε. Η αντίδραση της εκκλησίας στο θέμα των ταυτοτήτων και σε όσα προετοιμάζονται για να ακολουθήσουν στο πνεύμα της συμμόρφωσης στις απαιτήσεις της ΕΟΚ και της αμερικανικής παγκοσμιοποίησης θα εκδηλώνονταν ούτως ή άλλως, με ή χωρίς το Χριστόδουλο, δε θα έπαιρνε όμως αμέσως αυτήν την έκταση.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε όμως ποιος βοήθησε καθοριστικά στην εκλογή του. Είναι γεγονός πως ο Μπέρνς θριαμβολογούσε, όταν εξελέγη ο Χριστόδουλος.

Έκαναν, λοιπόν λάθος οι Αμερικάνοι; Μάλλον απίθανο. Το πιθανότερο είναι πως στα

σχέδια τους για την προώθηση της παγκοσμιοποίησής τους προέβλεπαν τις πιθανές αντιδράσεις και τα ενδεχόμενα κινήματα που αυτή θα προκαλούσε. Δεν είναι λοιπόν παράλογο να υποθέσει κανείς πως θα τους διευκόλυνε να προωθήσουν και ευνοήσουν κινήματα που η ηγεσία τους θα ήταν, τουλάχιστον, φιλική προς αυτούς !!

Δε χρειάζεται να ειπωθεί τι θα συμβεί, αν τα παραπάνω είναι, έστω και σχετικά, αληθή. Το υπό εκκώλυση κίνημα να είναι εξ' αρχής υπονομευμένο, και αυτό ανεξάρτητα από το πώς θα αντιδράσει η εκκλησία, που δεν ταυτίζεται, βέβαια, με το Χριστόδουλο.

Γι' αυτό απαιτείται προσοχή και όχι σπουδή στις εκτιμήσεις και συνακόλουθες ενέργειες...

Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΣΗ !

Εξήλωσε τη δόξα του Α. Παπανδρέου και ο Κ. Λαλιώτης και επιχειρεί να αποκρύψει την πραγματικότητα πίσω από νέους όρους. Επικαιροποίηση ονόμασε τις τροποποιήσεις έως και καταργήσεις έργων που είχαν αναλάβει την υποχρέωση να εκτελέσουν εν όψει της Ολυμπιάδας του 2004. Είναι αναγκαία, είτε, αυτή η επικαιροποίηση των έργων, -διότι πέρασαν από τότε 3 χρόνια.

Ανεξάρτητα από τις ευθύνες για το ότι πέρασαν 3 χρόνια χωρίς να κάνουν τίποτα, το 2004 θα έχουν περάσει άλλα 4 χρόνια. Θα τα επικαιροποιήσουν, λοιπόν, πάλι τότε; Μήπως ο βαλτός του Κόκκαλη Συναδινός, που διορίστηκε διευθύνων σύμβουλος για την Ολυμπιάδα, μαζί με τη «χρυσόμυγα» Γιάννα θα τα καταφέρουν καλύτερα; Και επιτέλους δεν πρέπει κάποιος να παραιτηθεί για τις τοποθετήσεις άχρηστων και συνεχώς αντικαθιστάμενων;

Το ΑΣΚΕ ήταν από την αρχή απόλυτα αντίθετο με την ανάληψη αυτής της εμποροπανήγυρης εν ονόματι του αθλητισμού. Τις καταστροφικές συνέπειές της στην οικονομία, στο οικοσύστημα στις συνειδήσεις και στον πολιτισμό της χώρας, δυστυχώς, θα τις δουν όσοι πανηγύριζαν κατόπιν εορτής.

Μήπως θάπρεπε, λοιπόν, να μας πάρουν τη διοργάνωση, για να γλιτώσουμε, παρά το κόστος του εξευτελισμού μας;

* * *

Συναυλία αλληλεγγύης προς τους Τούρκους και Κούρδους πολιτικούς κρατούμενους διοργανώνεται την Παρασκευή 30 Ιούνη στο γήπεδο Περιστερίου.

Όσοι ενημερωθούμε εγκαίρως και μπορούμε να πάμε!

ΣΧΟΛΙΑ

ΣΑΔΙΣΜΟΣ, ΑΛΛΑ ΓΙΑΤΙ;

Ο Μητσοτάκης, το 1992, παρακολουθώντας την πέρα από κάθε λογική υστερία των εοικικών χωρών κατά της Ελλάδας στο θέμα των Σκοπίων, κάποια στιγμή (ακόμη κι αυτός, που ήθελε «η υπερήφανη Κρήτη να φύγει από τη βάρβαρη Ελλάδα») εξερράγη και είπε: «Οι Ευρωπαίοι εταίροι μας επιδεικνύουν συμπεριφορά κατά της Ελλάδας που αγγίζει το σαδισμό»!!

Για τους Ευρωπαίους υπάρχει εξήγηση: Προσπαθούν με την υπερβολική εχθρότητα να αποσεισουν την καταδυνάστευση που υπέστησαν από την ελληνική κληρονομιά, εννοείται την αρχαία. Πώς να εξηγηθεί, όμως, ο σαδισμός που επιδεικνύουν σήμερα σε ό,τι ελληνικό ή σε όποιο δίκιο της χώρας μας οι περισσότεροι πολιτικοί μας και οι «διανοούμενοι της, τάχα, Αριστεράς;

Η μόνη εξήγηση για τη μονομανία τους αυτή είναι ότι αισθάνονται πως οι Έλληνες δεν τους «αγαπάνε», δεν τους υπολογίζουν, δεν τους θαυμάζουν!

Και η μόνη θεραπεία είναι να τους αγνοήσουμε ολοκληρωτικά!

ΣΤΕΡΝΗ ΜΟΥ ΓΝΩΣΗ...

Ντελίριο επιθέσεων, ειρωνειών έως και ύβρεων κατά του Χριστόδουλου και, δευτερευόντως, κατά της Εκκλησίας έχει καταλάβει πολλούς δημοσιογράφους και δημοσιογραφίζοντες. Δε δικαιολογείται κάτι τέτοιο μόνο από τη σπουδή τους να στηρίζουν το Σημίτη και την ευρωγερμανική πολιτική του. Τους κατέλαβε αυτή η μανία, επειδή το δημιούργημά τους, ο ευνοημένος από τα κανάλια και τις αρθρογραφίες, τους ξεπέρασε. Αγνομήθηκε και από μύθος έγινε πραγματικότητα. Έπαθαν ότι και οι μαθητευόμενοι μάγοι, όταν τα μαγικά τους γίνονται ανεξέλεγκτα.

ΚΑΙ Ο ΣΥΝ

Κάτι αντίστοιχο έπαθαν και οι του ΣΥΝ. Στηρίζουν, βέβαια, το Σημίτη, εποφθαλιμώντας καρέκλες, κυρίως όμως ζηλεύουν. Εκείνοι έχουν «δοκτορά», θεωρούν εαυτούς «το άλας της γης», αλλά κανείς δεν τους ακούει, κανείς δεν τους δίνει σημασία. Και έρχεται ένας παπάς και μαζεύει εκατοντάδες χιλιάδες.

Τι πίκρα κι αυτή!

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΜΠΑΣΚΕΤΙΚΟ

Ο Κόκκαλης, που δεν αποκλείεται να γίνει ο νέος Κοσκατάς, αρνείται να πληρώσει για επόμενα 2 χρόνια (όπως προβλέπει το συμβόλαιο) τον προπονητή Γ.Ιωαννίδη(!), που πρόσφατα απέλυσε.

Πολλοί παραξενεύτηκαν, μια και τα κέρδη (όσα του αφήνουν για να παίζει οι αμερικανοί, όπως καταγγέλλει η 17 Νοέμβρη, δηλ. πάλι οι αμερικανοί) από τις παντοειδείς επιχειρήσεις του είναι τεράστια. Κάποιοι ερμήνευσαν το γεγονός από το ότι, ενδεχομένως, του στοίχισε πολύ το στήσιμο της «Σαλώμης», στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Κάποιοι άλλοι, όμως, που ξέρουν καλύτερα, ισχυρίζονται ότι ο Κόκκαλης δε συγχώρεσε του Ιωαννίδη ότι στις εκλογές δεν υποστήριξε το Σημίτη, αλλά τη Ν.Δ.!

Η ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ, ΤΑΧΑ...

Στην απόφαση της Ιεράς Συνόδου για συλλογή υπογραφών για τις ταυτότητες υπήρξε μεγάλη αντίδραση από την κυβέρνηση κι αυτούς που συμφωνούν με την πολιτική της. Επικαλέστηκαν, κυρίως, ότι δε μπορεί να έχει καμιά αξιοπιστία κάτι τέτοιο, αφού κανείς δε θα μπορεί να διαβεβαιώσει για την αυθεντικότητά τους και για τη σοβαρότητα της απόφασης αυτών που θα υπογράψουν.

Διερωτήθηκαν ποτέ όλοι αυτοί για την αξιοπιστία των εκλογών τους, δηλ. πόσο σοβαρή ήταν η ψήφος αυτών που την έδιναν, πόση μπορεί να ήταν η νοθεσία, πόσος ο φόβος και ο εξαναγκασμός;

ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ

Στις 27/6 στο Πολυτεχνείο διοργανώθηκε από την πολιτική οργάνωση Α-συνέχεια και την εφημερίδα «Αριστερά» εκδήλωση αλληλεγγύης προς τον αγωνιζόμενο λαό των Φιλιππίνων. Ομιλητής ήταν ο εκπρόσωπος του Εθνικού Δημοκρατικού Μετώπου Λουίς Χαλαντόνι, ο οποίος παρουσίασε τις συνέπειες της παγκοσμιοποίησης και ειδικά της χρηματιστηριακής κατάρρευσης των «τίγρεων» της Ν.Α. Ασίας και ενημέρωσε για την πορεία του αγώνα τόσο του μαζικού κινήματος όσο και του ένοπλου αγώνα από το Λαϊκό Στρατό και το Ισλαμικό Μέτωπο. Αξίζει να τονιστεί ότι αρκετές περιοχές δεν ελέγχονται από τον κυβερνητικό στρατό των ανδρικών των ΗΠΑ και σ' αυτές δοκιμάζονται μορφές λαϊκής εξουσίας.

Στην εκδήλωση προσεκλήθη και το ΑΣΚΕ, που εκπροσωπήθηκε από τα μέλη της Ε.Ε. Ν.Καργόπουλο και Σ.Ζτενό.

**ΤΟΥΡΚΙΑ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΚΑΙ ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΛΙΑ**

Το εγκληματικό καθεστώς της Άγκυρας, που καταπιέζει όλες τις εθνότητες της Μ. Ασίας, προχωρεί ένα βήμα παραπέρα: Κατασκευάζει λευκά κελλιά για τους πολιτικούς κρατούμενους.

Είναι γνωστή η δημοκρατική ευαισθησία των στρατοκρατών, φίλων του Γιωργάκη και του Σημίτη. Ισοπέδωσαν εκατοντάδες χωριά του Κουρδιστάν, για να μην εφοδιάζουν τους αντάρτες του PKK. Οι παραστρατιωτικές οργανώσεις δολοφονούν καθημερινά αγωνιστές, ακόμη και επωνύμους. 20.000 είναι οι πολιτικοί κρατούμενοι, οι «τυχεροί» που ακρωτηριασμένοι από τα βασανιστήρια, ζουν ακόμη. Αλλά αυτοί οι τελευταίοι είναι πρόβλημα για το καθεστώς με τις συνεχείς εξεγέρσεις και απεργίες πείνας. Γι' αυτό αποφάσισαν να τους απομονώσουν στα λευκά κελλιά, ώστε να τους δολοφονήσουν την ψυχή, αφού δεν τους δολοφόνησαν το σώμα.

Αν σ' όλα τα παραπάνω προσθέσουμε ότι το ανώτατο δικαστήριο θέτει εκτός νόμου όλα τα κόμματα που δεν είναι αρεστά στο καθεστώς, όχι μόνο όλα τα αριστερά, αλλά και το Ισλαμικό του πρώην πρωθυπουργού Ερπακάν (από τον οποίο στέρησαν τα πολιτικά δικαιώματα!), μπορούμε να έχουμε μια κάπως σφαιρική εικόνα της τουρκικής «δημοκρατίας»

Αυτά, βέβαια, είναι λεπτομέρειες για τις 6 μεγαλύτερες εταιρίες όπλων των ΗΠΑ όπως και για τα υπόλοιπα αφεντικά της παγκοσμιοποίησης, που σε επιστολή τους στον Κλίντον ισχυρίζονται ότι δεν καταπατώνται τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Τουρκία, ότι «η Τουρκία είναι μια λαϊκή δημοκρατία, αποτελεί παράδειγμα και πρότυπο για όλες τις χώρες του Ισλάμ και είναι η μοναδική δημοκρατική χώρα στον Ισλαμικό κόσμο» !!

Σημειώσεις:

Για την ιστορία οι έξι εταιρείες είναι οι εξής: General Dynamics, Boeing, Lockheed, Textron, Cicorsy Aircraft και Rython Company.

Η πολεμική βιομηχανία των ΗΠΑ ελέγχεται κυρίως από το Εβραϊκό λόμπυ (υπενθυμίζουμε τη στρατιωτική συμμαχία Τουρκίας-Ισραήλ και τον Εβραίο υπουργό Εξωτερικών της Τουρκίας Ισμαήλ Τζεμ).

Η επιστολή έχει στόχο την απρόσκοπτη υλοποίηση του κολοσσιαίου εξοπλιστικού προγράμματος της Τουρκίας ύψους δισεκατομμυρίων δολαρίων, ενώ οι πολίτες της Τουρκίας δουλεύουν και ζουν στη μιζέρια, για να πληρώνουν.

ΘΛΙΒΕΡΟΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ONE

Ενώ στην Αθήνα εμαίνετο η «λαοσύναξη» του Χριστόδουλου, ο Σημίτης η παρέα του και όλοι οι κοσμικοί σαν την καλή χαρά τελούσαν τους εορτασμούς της εισόδου της χώρας στην ONE.

Εόρταζαν, όμως, μόνοι τους και παρά την επιδεικτική τους ευφροσύνη ήταν φανερό η αμηχανία τους. Θύμιζε η γιορτή τους τις αντίστοιχες «εορταστικές εκδηλώσεις» του Κ. Καραμανλή το 1980, όταν επισημοποιήθηκε η είσοδος της Ελλάδας στην ΕΟΚ και είχαν συρρεύσει για τον εορτασμό της υποδούλωσης ευρωπαϊοί ηγέτες, μεταξύ των οποίων και ο Ζισκάρ ντ' Εσταίν. Για χάρη του προσπαθούσαν να φτιάξουν την οδό Συγγρού και φύτευαν κλωνάρια τη νύχτα, για να φαίνονται δέντρα! Είχαν τότε διαρρυθμίσει κατάλληλα τους δρόμους, για να παρακολουθήσουν τα πλήθη τους επιφανείς ηγέτες της Ευρώπης, όμως έμειναν έρημοι οι δρόμοι και τα σχοινιά που θα συγκρατούσαν τους χειροκροτητές.

Ετσι και τώρα. Μόνοι και αμήχανοι. «Ποτέ πια δεύτεροι στην Ευρώπη», θριαμβολογούσε ο Σημίτης, πηγαίνοντας στη Λισαβόνα, για την ONE. Μελαγχολικός, όταν γύρισε. Είχε πάρει τα μαντάτα για τις «ενισχυμένες συνεργασίες» Γερμανίας-Γαλλίας, που μαζί με 2-3 άλλους θα αποτελούν την κυβέρνηση της ΕΟΚ. Οι άλλοι θα παίζουν το ρόλο του «εφεδρικού στρατού εργασίας».

Ο ευρωσκεπτικισμός άρχισε να κυριαρχεί, ήδη, και σε λίγο τα αποτελέσματα της ONE και η θέση του φτωχού συγγενή, που ετοιμάζουν για τη χώρα μας, θα θέσουν σε κίνηση δυνάμεις και διαδικασίες που δε θα χρειάζονται το Χριστόδουλο, για να εκδηλωθούν.

Η είδηση νομ-
δουκε ότι δε
χρειάζεται να
εχρησιμεύει.
(υπό κεν
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ
27(6)2000)

**«ΔΑΣΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ»
ΣΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ**

ΑΓΚΥΡΑ Προς τιμήν του Έλληνα υπουργού Εξωτερικών, οι Τούρκοι ονόμασαν «Δάσος Γεωργίου Παπανδρέου», δασική έκταση στην περιοχή Γκιεκτοεγιούρτ του νομού Άγκυρας. Σύμφωνα με τηλεγράφημα του ΑΠΕ, στην τελετή δειροφύτευσης παρέστη ο πρέσβης της Ελλάδας στην Τουρκία, Ιωάννης Κοράντης, και ο δωρητής της έκτασης, σύμβουλος κτηματικών συναλλαγών, Σαλίμ Ταταί.

ΑΡΝΗΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Το καλοκαίρι έφτασε και, δυστυχώς, είναι η εποχή που βρίσκουν την ευκαιρία, λόγω της μειωμένης προσοχής των πολιτών, να προωθήσουν εξελίξεις οι κυβερνήτες μας αρνητικές έως και καταστροφικές για τη χώρα μας.

Είναι γνωστό πως το ΠΑΣΟΚ κέρδισε τις εκλογές με την ολομέτωπη συμπαράσταση ΗΠΑ και Δυτ. Ευρώπης (και των εδώ εκπροσώπων τους) και αυτό δεν το έκαναν επειδή θαυμάζουν (!) τον Κ. Σημίτη, αλλά επειδή τον θεωρούν τον πιο κατάλληλο διεκπεραιωτή των συμφερόντων τους. Οι δεσμεύσεις, λοιπόν, που έχει αναλάβει απαιτούν την άμεση εκπλήρωσή τους, γι' αυτό και πληθαίνουν οι αποπροσανατολιστικές ενέργειες και η αποδυνάμωση κάθε ενδεχομένως αντίθετης φωνής. Είναι ενδεχόμενο μάλιστα το τελευταίο χτύπημα της 17ης Νοέμβρη να διευκολύνει την κυβέρνηση σε κάθε είδους παραχωρήσεις, μια που οι αμερικανικές πιέσεις με τον κυνισμό που τις διακρίνει τώρα προκαλούν σχεδόν πανικό.

Σκόπια.

Οι συζητήσεις, εδώ και 6 χρόνια, υποτίθεται πως συνεχίζονται ανάμεσα στην Ελλάδα και τη FYROM (Σκόπια) για το όνομα. Εν τω μεταξύ, όμως, τα Σκόπια έχουν επιτύχει να χρησιμοποιείται διεθνώς το όνομα «Μακεδονία» για το κρατίδιο αυτό, χωρίς καμιά διαμαρτυρία ή άλλη αντίδραση από τις αρχές της χώρας μας. Και τούτο, παρότι είναι βέβαιο πως και η πιο μικρή απειλή για όσους διαπράττουν κάτι τέτοιο θα είχε αποτέλεσμα. Αρκεί να θυμηθούμε τι έγινε, όταν απειλήθηκε η Ολλανδία με σαμποτάζ στα προϊόντα της και πώς αναγκάστηκε η Ιταλία να εκδιώξει τον Οτσαλάν, όταν απείλησαν το ίδιο οι Τούρκοι για τα προϊόντα τους.

Όπως πληροφορούν τα Σκόπια (από την Ελληνική Κυβέρνηση αποκλείεται να πληροφορηθούμε οτιδήποτε), η Ελλάδα έχει αποδεχθεί την ονομασία «Δημοκρατία της Μακεδονίας» (!) με το δικαίωμα της χώρας μας να την αποκαλεί (μόνη αυτή) με άλλο όνομα! Δεν είναι σίγουρο κάτι τέτοιο, ούτε το ότι απλώς περιμένουν τις κατάλληλες συνθήκες (π.χ. κάποιος... σεισμό), για να το δημοσιοποιήσουν. Δε μπορεί, ακόμη και κ. Σημίτης, που δεν ορρωδεί προ ουδενός, να μην αντιλαμβάνεται τι συνέπειες θα έχει η επισημοποίηση ενός τέτοιου ονόματος. Αρκεί να φαντασθεί κανείς τη σύγχυση που θα υπάρχει π.χ. για το αεροδρόμιο «Μακεδονία» της Θεσσαλονίκης.

Ευτυχώς, τα σημερινά προβλήματα με την Εκκλησία της Ελλάδας αναβάλλουν επ' αόριστον τέτοιες δυσμενείς εξελίξεις...

Αιγαίο

Η επιχείρηση της συνδιαχείρισης Ελλάδας-Τουρκίας στο Αιγαίο συνεχίζεται με ενθουσιασμό από το δίδυμο Γιωργάκη-Σημίτη, πάρα ταύτα όμως οι Αμερικανοί διαμαρτύρονται για ...καθυστερήσεις. Υποτίθεται πως στο Ελσίνκι η Τουρκία δεσμεύτηκε να είναι λιγότερο απαιτητική, για να άρει το «Veto» της η Ελλάδα. Τώρα όμως αποκαλύπτεται πως η Τουρκία είχε δεχτεί τις υποσχέσεις για τις υποχωρήσεις της Ελλάδας και δυσανασχετεί, γιατί δεν κάνουμε πιο γρήγορα τα βήματα των παραχωρήσεών μας!

Και ναι μεν ο Ετσεβίτ δηλώνει ότι δεν έχει βλέψεις στα νησιά ή τη θάλασσα της Ελλάδας (δε διευκρινίζει όμως ποια νησιά και ποια θάλασσα θεωρεί πως ανήκει στην Ελλάδα!), ζητάει όμως διάλογο που να εξασφαλίζει την άμυνα και την οικονομία (!!) της Τουρκίας. Δηλαδή απαιτεί τα πετρέλαια, που τόσο ορέγονται οι αμερικάνικες εταιρείες, δηλαδή ένα ποσοστό στα κέρδη τους.

Ευτυχώς, στο θέμα δεν έχει ξεκινήσει προετοιμασία των «προοδευτικών» για το πόσο θα μας «συμφέρει» να παραχωρήσουμε το Αιγαίο στους γείτονες και τις ΗΠΑ. Ακόμη κι ο Πάγκαλος απειλεί το Γιωργάκη (άρα διαφωνεί και η Γαλλία...) πως «μια τέτοια συμφωνία δε θα περάσει ούτε μέσα από το ΠΑΣΟΚ ούτε στη Βουλή» !! Ας έχουμε το νου μας πάντως...

Κυπριακό

Οι προσπάθειες των ΗΠΑ - ΕΟΚ - Τουρκίας για την προώθηση του σχεδίου συνομοσπονδίας, δηλαδή χωριστών κρατών, αλλά και εξουσίας της Τουρκίας στο ελεύθερο κομμάτι (!), συνεχίζονται. Τώρα μάλιστα που συμφωνεί και ο απεσταλμένος του ΟΗΕ, οι απαράδεκτες προτάσεις του οποίου αποκρούστηκαν με βδελυγμία από τον Κληρίδη, για την ώρα.

Ευτυχώς, εδώ δεν έχει άμεση δικαιοδοσία το δίδυμο Γιωργάκη-Σημίτη και η Κυπριακή ηγεσία δεν είναι εύκολο (παρά τις εξαρτήσεις της) να συναινέσει στον αφανισμό της Ελληνικής Κύπρου. Η Τουρκική κατοχή είναι μπροστά της και η εκκλησία της Κύπρου πολύ ισχυρή, για να δεχτεί κάτι τέτοιο. Άλλωστε επίκειται αλλαγή εξουσίας στις ΗΠΑ, η προκλητική Ολυμπιάτ σίγουρα θα εκδιωχθεί και, παρά το ότι οι βασικοί άξονες της αμερικάνικης πολιτικής δεν αλλάζουν, θα υπάρξει ανάπαυλα μέχρι τον καθορισμό των νέων προτεραιοτήτων.

Υπάρχουν, λοιπόν, περιθώρια ελιγμών, ώστε τουλάχιστον να καθυστερήσουν τα σχέδια, μήπως και υπάρξει κάποτε Ελληνική ηγεσία στην Ελλάδα και όχι απλώς υπάλληλοι - διαχειριστές.